

Sygn. akt IV U 241/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasinski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2014r. w S.

odwołania J. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 stycznia 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. L. prawo do emerytury od dnia 13 grudnia 2013 roku.

Sygn.akt IVU 241/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 17.01.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu J. L. prawa do wcześniejszej emerytury motywując to brakiem dowodu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres 15 lat. Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony J. L. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, gdyż przez okres ponad 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach w charakterze mechanika samochodowego w kanałach remontowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat. Zakład nie zaliczył okresu pracy w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w W., Usługowej Spółdzielni Pracy w S. i (...) Usługowej Spółdzielni Pracy w S. z uwagi na brak świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony J. L. urodzony dnia (...) złożył w dniu 13.12.2013r. wniosek o emeryturę. Organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy J. L. w rozmiarze 25 okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 11 lat, 5

miesiący i 21 dni okresu pracy w szczególnych warunkach. Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, ubezpieczony w okresie od 01.04.1976r. do 31.12.1986r. był zatrudniony w stacji obsługi samochodów w W. przy ulicy (...). (...) ta należała kolejno do trzech pracodawców: Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w W., Usługowej Spółdzielni Pracy w S. i (...) Usługowej Spółdzielni Pracy w S.. Od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia 31.12.1986r. ubezpieczony otrzymał angaż na stanowisko elektryka samochodowego. Faktycznie wykonywał pracę mechanika samochodowego w kanałach remontowych. Na stanowisku tym pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Dokonywał napraw układów hamulcowych, układów napędowych i wydechowych. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia ubezpieczonego (k.32-32v, 31-31v)), zeznania świadków: P. D. (k. 31v-32), J. P. (k.32), dokumentów (k.5-9), akt ZUS, akt osobowych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W ocenie Sądu Okręgowego J. L. spełnił powyższe warunki. Udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych oraz ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów dotychczasowych. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, że w okresie od dnia 01.04.1976r. do 31.12.1986r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w charakterze mechanika samochodowego w kanałach remontowych. Zeznania powoda potwierdzili świadkowie: P. D. (k. 31v-32), J. P. (k.32), którzy razem z nim pracowali. Zeznali oni, że ubezpieczony w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę mechanika samochodowego. Pracował w kanałach remontowych. Sąd uznał ich zeznania za wiarygodne, ponieważ są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Zeznania te znajdują potwierdzenie w niektórych zebranych w sprawie dokumentach, w szczególności w angażu (k.8 akt osobowych), karcie przyjęcia (k. 11 akt osobowych), świadectwach ukończenia kursu (k.9). Fakt, że w aktach osobowych znajdują się również dokumenty z których wynika, że ubezpieczony wykonywał pracę elektryka samochodowego nie oznacza, że zeznania świadków nie są wiarygodne. Powszechną było praktyką, że pracownicy różnych zakładów otrzymywali angaże na inne stanowiska niż te, na których pracowali. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10.04.2014r. sygn.. akt II UK 395/13 dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy i jej wykonywanie w warunkach określonych w § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43), a więc stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy). Wykładnię tę Sąd Okręgowy podziela w całej rozciągłości.

Prace, które wykonywał ubezpieczony wymienione są w załączniku A dział XIV pkt.16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). W sumie okresy pracy w szczególnych warunkach udowodnione w trakcie procesu i uznane przez ZUS wynoszą ponad 15 lat. Ubezpieczony nabył więc prawo do emerytury od ukończenia (...) roku życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.